

Історія адвентистської громади закарпатського села Чорний Потік

Вістка трьох ангелів вперше потрапила у село Чорний Потік, що на Закарпатті, у 1925 році. Тоді першим адвентистом у тих околицях став Василь Ільницький, який уклав завіт із Господом у віці 35 років. Разом із родичами та односельцями він упродовж багатьох вечорів досліджував Біблію. Через два роки, у 1927 р., Федір, Ілля та Марія Щоки також охрестились. Унаслідок їхнього свідчення невдовзі до церкви приєдналися ще 15 нових членів.

І у 1946 році група адвентистів у селищі отримала статус громади. Пресвітером тоді був призначений (зараз уже покійний) Іван Трикур із с. Ільниця. Він звершував служіння у місцевій громаді 13 років – до 1950 року. У ті часи в цій місцевості був відсутній громадський транспорт. Тому братові Івану доводилось добиратися пішки з Ільниці до Чорного потоку і назад. Одного разу під час його подорожі у лісі його зупинили невідомі люди. Завдавши тілесних ушкоджень, забравши Біблію та іншу християнську літературу, йому пригрозили, щоб він більше не приходив у село на служіння. Однак це не залякало пастора, і він з Божою допомогою продовжував свою працю на християнській ниві.

Офіційна реєстрація громади відбулась у 1950 році. Майже через 10 років, у 1959 році, громада вже нараховувала 37 членів.

Упродовж десятиліть богослужіння організовувалися вдома у членів церкви. Місцями зібрань були будинки: Іллі Щоки (1927-1933 рр.), Андрія Юски (1933-1947 рр.), Дмитра Соломки (1947-1951 рр.), Михайла Ільницького (1951-1959 рр., 1978-1995 рр.)

Із 1959 року громада в Чорному Потоці була закрита, реєстрація

скасована і перенесена в Олександрівку, а її членів приєднали до громади с. Ільниці, в складі якої вони перебували до 1980 року. За два роки до того, із 1978 року, адвентисти селища вирішили відновити богослужіння на місці, тому неодноразово звертались до представників влади із проханням поновлення реєстрації.

Служіння не припинялося попри труднощі, які створювала місцева влада, чиї представники час від часу приходили на зібрання, припиняючи їх і штрафуючи присутніх. Найбільшої шкоди від цього зазнали Йосип Дюрічко та Федір Ловска. У цей час, щоб підтримати одновірців, приходили служителі з Ільниці.

У 1980 році пресвітером громади, біблійним проповідником для місіонерської роботи у Закарпатському об'єднанні церков був призначений Іван Павлице, який пропрацював там до 1991 року.

У лютому 1993 року пасторське служіння в громаді розпочав виконувати Микола Мурга. Тоді громада налічувала 44 члени.

Значний внесок свого часу для місцевої церкви зробив Йосип Дюрічко. Саме завдяки його старанням відбулася повторна реєстрація громади та у 1990 році розпочали будівництво дому молитви. Завершував його уже Микола Мурга у січні 1994 року. Через рік, у лютому 1995 року, відбулась євангельська програма під керівництвом Миколи Мурги. Тоді охрестилося вісім людей. Урочисте посвячення молитовного будинку влаштували 13 травня 1995 року.

Упродовж року (1994-1995-го) служіння пресвітера виконував Іван Манайло, а у 1997-му – Федір Ловска.

Загалом під час служіння пастора Миколи Мурги відбувались різні заходи: євангелізаційна діяльність, семінар по книзі Об'явлення і інші церковні події.

У лютому 1998 року, завдяки євангелізаційним проповідям в селі Підгірне приєднатися до церкви виявили бажання троє людей.

Щороку звершувалися молитовні тижні, тижні відродження,

новорічні програми, урочистості до свята подяки. Декілька десятків малозабезпечених сімей села отримували матеріальну допомогу. Розповсюджували газету «Вічний скарб» у Надвірнянському районі, а також запрошення на програму Петра Кулакова. Після останньої дав згоду на водне хрещення Ф.Ф. Соломка.

Наприкінці 2007 року служіння пастора почав звершувати Леонід Федорук. Під його керівництвом організували ремонт дому молитви.

Із 16 травня 2009 року в громаді пасторував Павло Чобан. Під час його служіння відбулись такі програми: у грудні 2010 року – евангелізаційні заходи щосуботи та щонеділі впродовж місяця; у лютому 2011 року – програма «Що таке Істина». Тут Павло і одружився, і залишався ще впродовж чотирьох років.

Після цього протягом двох років пресвітером був Іван Манайло. Влітку 2013 року на пасторське служіння був призначений Роман Климчук. У той час віряни часто виїзжали для поширення духовної літератури.

У 2014-2023 рр. громаду очолював пастор Андрій Стаднік. За цей час зробили капітальний ремонт приміщення церкви, також відбувались програми для зміцнення здоров'я у Чорному Потоці і найближчих селах.

З 2023 року служіння пастора у громаді звершує Геннадій Савчук. Пресвітером до 2024 року був Іван Манайло.

Редактор – Неля Музичко

Західна Конференція АСД